

TRIGLAV

G. Kokalj Ferdinand
Tržič

Uredništvo in upravnništvo tednika „Triglav“ Kranj. — Telefon uredništva št. 8. — Naročnina 40 Din za celo leto, 20 Din polletno in 10 Din četrtletno. Za inozemstvo 50 Din. Račun podružnice poštne hranilnice v Ljubljani, št. 16.383.

Leto I.

Kranj, dne 26. avgusta 1933.

Štev. 9.

Kaj je z gospodarskim svetom?

„Trgovski list“ št. 93 je pod tem naslovom objavil nekaj odlomkov članka uglednega beograjskega trgovca in člana Trgovske zbornice, Aca Dinića, ki je bil priobčen v beograjski „Pravdi“. V tem članku piše obširno in stvarno utemeljuje potrebo sklicanja gospodarskega sveta in pravi:

Člen 24. ustave se glasi: „Kot posvetovalno telo v gospodarskih in socialnih vprašanjih se ustanavlja gospodarski svet, ki bo na zahtevo vlade ali Narodnega predstavništva izrekel svoje strokovno mnenje. Gospodarski svet tvorijo zastopniki gospodarskih panog in strokovnjaki v gospodarskih in socialnih vprašanjih“.

S tem je naglašena potreba sodelovanja predsednikov države z zastopniki gospodarstva, ki je zlasti potrebno v današnjih težkih časih. Danes je vsakomur jasno, da se nad vse maščuje reševanje gospodarskih in socialnih vprašanj brez sodelovanja predstavnikov gospodarskega življenja.

Svoj članek zaključuje g. Dinić s sledečimi besedami:

„Na podlagi te ustavne naredbe je Narodna skupščina dne 18. marca 1932 izglasovala zakon o gospodarskem svetu. Ta zakon je bil razglašen v „Službenih novinah“ št. 69 z dne 25. marca 1932, ko je stopil v veljavo.

V § 19 tega zakona, ki ima še danes polno veljavo, je zapisano dobesedno tole:

„Najkasneje v treh mesecih, ko stopi zakon v veljavo, bo sklical predsednik ministerskega sveta člane gospodarskega sveta k prvemu zasedanju“.

Tako določa zakon, najvišja volja v državi. Po tem zakonu bi se morala sklicati prva seja gospodarskega sveta dne 25. junija 1932. Danes smo že pred koncem avgusta 1933-a o gospodarskem svetu ni ne sluha ne duha.

Bolj kot kdaj koli nas zanima, kaj je temu vzrok, saj more — po našem mnenju — prinesiti dobro sestavljen gospodarski svet velike koristi tako državi, kot vsemu narodnemu gospodarstvu.

V novem političnem življenju našega naroda moramo imeti gospodarski ljudje vseh panog vodečo vlogo v vseh gospodarskih in po njih tudi v političnih vprašanjih. Gospodarstvo, ki nosi na svojih ramah velik del vseh državnih davkov, ki so s svojim delom in s svojo vdanostjo domovini za njeno moč in njen ugled storili in dali vse, morajo priti do besede tudi pri vodstvu gospodarske politike. Dana jim mora biti prilika, da kot izkušeni ljudje koristijo državi in narodu s svojim delom za napredek narodnega blagostanja“.

Tudi naše stanovske organizacije so stavile v svojih resolucijah na letošnjih skupščinah energično zahtevo, da se skliče gospodarski svet, ki bi v današnjih časih, ko se zakoni in naredbe izdajajo brez pomisleka na posledice, odpravil vse zakonske nedostatke že pred izidom.

Naloga gospodarskega sveta je v zakonu predpisana v čl. 2. in sicer s tem, da daje na zahtevo vlade svoje mnenje o zakonskih načrtih, s katerimi se urejajo gospodarska in socialna razmerja, dalje o vprašanjih javnih financ, javnih davščin, kakor davkov, trošarin, carin itd.

V zadnjem času pa so se v tem pogledu delale pri nas velike napake, kar se posebno vidi v spremembah trošarinskega zakona po katerem plačujejo pavšalno trošarino posamezni obrati neenako in prejme tudi država manj, kakor pa pred uveljavljenjem teh spremem. Občutno prikrajšane pa so tudi samo-upravne finance.

Naš upravni aparat je danes preveč kompliciran, birokratski in manjka mu potrebne prožnosti. Vse, tudi manj važne zadeve, rešuje osrednji urad. Osrednji urad pa radi nepoznavanja razmer — in morda tudi iz pristranske informiranosti — ne more zadev tako reševati, kakor pristojni krajevni organi. Akti romajo mnogokrat sem in tja, s čemur se zgubi mnogo časa

in dajo obenem povod, da se po nepotrebnem sklicujejo posebne komisije, katere državo oz. stranko veliko stanejo.

Tudi v tem bi bila naloga gospodarskega sveta, da bi dosegel radikalno upravno reformo, da bi se izvedla dekoncentracija, s katero bi se dalo več odločilne pristojnosti banskim oziroma sreskim oblastim. Ta kompliciranost, ki je nastala iz bivšega strankarskega režima, leži v brezštevilnih naših zakonih in naredbah iz katerih se že sami juristi več ne spoznajo. In potem se zahteva od preprostega človeka, da se ravna po zakonih. Zato bi bila naloga gospodarskega sveta skrbeti za to, da se revidira vsa naša zakonodaja. Kar je napačnega in zastarelega bi se moralo izločiti, ostalo pa preurediti tako, da se zakoni in naredbe ne bi tolmačile na več načinov.

Pri nas leži brezdvomno nad 50% krize v tem, ker trpimo na pomanjkanju denarja. Za rešitev in odpravo te krize so se stavili nešteti predlogi, vendar nimamo tu nikakega jamstva, da se bodo pri končno-veljavni odločitvi tega važnega vprašanja res upoštevali interesi gospodarstva. Te garancije bi pa na-

sprotno imeli v gospodarskem svetu, ker bi bili v njem zastopani gospodarski krogi

Letošnjo jesen se sestane gospodarski svet Male Antante. Vprašanje pa je, če bomo za ta gospodarski svet dovolj pripravljeni in dovolj informirani o našem gospodarskem položaju. Ako bi pri nas že obstojal gospodarski svet, bi mogel dati našim delegatom potrebno gradivo in informacije na razpolago. Da bi bilo to potrebno nam zgovorno pričajo razne konference, ki so bile sklicane radi rešitve lesne trgovine in na katerih smo doživeli precejšnja razočaranja. Videli smo, da naši delegati in zastopniki, katere smo pošiljali na te konference kakor v Ženevo, na Dunaj itd. niso bili dovolj pripravljeni, ker so bili premalo informirani o našem lesnem gospodarstvu. Zato smo na vseh teh konferencah bili več ali manj prikrajšani.

Zahteva naših gospodarskih krogov in stanovskih gospodarskih organizacij je, da se skliče gospodarski svet. Ta naša zahteva je upravičena in to ne samo zato, ker zakon tako odločuje, ampak ker to narekuje potreba. Gospodarski svet, v katerem naj bodo zastopani vsi gospodarski krogi, bi se moral ustanoviti ne samo za državo, ampak tudi pri naših banovinah in srezih, ki bi poročali o potrebah svojega okraja glavnemu drž. gospodarskemu svetu.

Z. K.

Politični pregled.

Znano je, da je naša zunanja politika dosledno odklanjala vsak razgovor o reviziji mednarodnih pogodb, v kolikor se tičejo teritorialnega stanja. To pa seveda naših sosedov ni oviralo, da ne bi stalno podčrtavali svojih zahtev po reviziji mirovnih pogodb in po odcepitvi gotovih delov držav Male Antante. Tako zahtevajo Madžari zaenkrat Gradišče od Nemške Avstrije, koridor preko Hrvaške na morje, ustvaritev posebne države v Erdelju, ki naj bi bila pod madžarskim protektoratom in povrnitev onih delov Slovaške, kjer prebivajo Madžari. Vsa ta madžarska stremjenja dobivajo največjo podporo v Rimu, ki se sploh smatra za glavnega pobornika revizionizma. Češki listi ugotavljajo, da je bila dosedanja zunanja politika Male Antante preveč pasivna in, da je čas, da države Male Antante nastopijo aktivno in ofenzivno v vprašanju revizije meja in, da tudi one pridejo na dan s svojimi zahtevami. Pod Madžarsko živi še lepo število Slovkov, Slovencev in Srbov. Toda oni ne uživajo tam nobenih narodnostnih pravic. Koroški Slovenci, ki jih je nesrečni plebiscit pridelil Avstriji, se tudi ne morejo bahati, da se jim v narodnostnem oziru godi dobro. Kakšnemu trpljenju so pa izročeni naši bratje v Italiji, tega ni treba izrecno navajati, ker prihajajo od tam preko dan za dnem hujše pritožbe.

Češki listi pristavljajo, da se pripravlja v tem oziru znaten preokret zunanje politike držav Male Antante.

Položaj v Srednji Evropi je še vedno nerazčiščen. Avstrija oziroma avstrijski klerikalci se še vedno upirajo hitlerjevskemu navalu. V ta namen je Avstrija zaprosila, da bi smela svojo armado zvišati na tridesettisoč mož, v kar so velesile baje že pri-

velile. S tem pa seveda še ni rešeno gospodarsko vprašanje.

Italija si je vzela nekaj monopol za ureditev tega vprašanja in kliče v Rim danes madžarskega, jutri avstrijskega ministerskega predsednika. Ni ji pa ne toliko, da bi podprla Avstrijo oziroma Madžarsko, kakor, da bi si utrdila svoj vpliv v teh dveh obdonavskih državah in s tem seveda zmanjšala vpliv in moč Male Antante. Tako se ravno sedaj mnogo piše o italijanskem poizkusu, da bi se Avstrija in Madžarska nekako povezali in prišli kot taki pod protektorat Italije. Jasno pa je, da Italija nobeni teh držav ne more zagotoviti gospodarskega procvita, ker se sama bori z največjimi težkočami. Ena sama pot je, ki pelje iz današnje gospodarske krize, to je gospodarska zveza vseh obdonavskih držav. Zato poleg francoskih že tudi angleški listi priporočajo, naj bi se našel način za gospodarsko sodelovanje vsega Obdonavja.

Bolgarija še vedno okleva, na katero stran bi se naslonila, da-li naj bi ostala pod vplivom Italije, ali naj bi se zvezala s sosednjimi balkanskimi državami pod geslom: Balkan Balkancem. Nekoliko upanja na izboljšanje razmerja s sestrsko državo daje vest, da so se bolgarski opozicijski zemljo-radniki združili in, da je pristopilo k njim tudi okrog deset vladnih zemljo-radnikov. Nova zveza sledi programu pokojnega Stambolijskega, ki je dejal, da ni ne Bolgar in ne Srb, ampak Jugoslovan. Nova zveza ima v narodu veliko zaslombo in pričakovati je, da jo bodo nove volitve spravile na vlado, ako ne bo kak nov prevrat preprečil njenega delovanja.

Za narod in državo.

Jugoslavija je država, ki ima po naravi in legi bodočnost, a narod v njej je zmožen po življenski sili, da to bodočnost ustvari. Naša zemlja je bogata na prirodninah, da na njej lahko živi ves narod v blagostanju. Seveda je potrebno to blagostanje šele ustvariti, a ne z lenobo in postopanjem, temveč s požrtvovalnim delom.

Marsikaj dobrega se je storilo od ujedinjenja dalje, vidni so znaki izboljšanja v vseh predelih naše države, a pripomniti moramo žal, da se je tudi mnogo grešilo pri gradnji domovine, pri vzgoji nacionalnega dela in državljanske zavesti ter v življenskih brigah državljanov. Da bi vladalo med tistimi, ki so ustvarjali temelje in med onimi, ki so bili dolžni, da pod-

pirajo to delo — soglasje, gotovo bi bil danes v naši državi drugačen položaj kot je.

Glavna krivda zastoja je bilo sovražno strankarsko življenje, ki je bilo začetek in konec vsega, ker je vladalo in dominiralo egoistično in marsikdaj krivično, a narodni in državni interesi pa so bili zapostavljeni ali celo oškodovani. Tako življenje je moralo ubijati delo in stremljenje vseh pošlenih elementov v državi. Korak, ki ga je storil modri in vzvišeni vladar Nj. Vel. kralj Aleksander v tistih težkih dneh, je bil edini izhod za obrambo in obstoj države in nacije.

Prišla je nova doba za zboljšanje razmer v državi in vsi, ki so pravični in nesebični priznavajo,

